

Fundamente de informatică

SAT checking

Marius Minea

marius@cs.upt.ro

<http://www.cs.upt.ro/~marius/curs/fi>

8 noiembrie 2012

Realizabilitatea unei formule propoziționale (satisfiability)

Se dă o formulă în *logică propozițională*.

Există vreo atribuire de valori de adevăr care o face adevărată ?

= e *realizabilă* (engl. *satisfiable*) formula ?

$$\begin{aligned} & (a \vee \neg b \vee \neg d) \\ & \wedge (\neg a \vee \neg b) \\ & \wedge (\neg a \vee c \vee \neg d) \\ & \wedge (\neg a \vee b \vee c) \end{aligned}$$

Găsiți o atribuire care satisface formula?

Formula e în *formă normală conjunctivă* (conjunctive normal form)

= conjuncție de disjuncții de *literale* (pozitive sau neg)

Fiecare conjunct (linie de mai sus) se numește *clauză*

De ce e importantă?

Practic:

În *probleme de decizie* / constrângere:

Putem găsi o soluție la ... cu proprietatea ... ?

⇒ condițiile se pot exprima ca formule în logică

- ▶ în verificarea de circuite (ex. optimizăm funcția f în f_{opt})
 $f(v_1, \dots, v_n) = f_{opt}(v_1, \dots, v_n)$ e echivalent cu
 $f(v_1, \dots, v_n) \oplus f_{opt}(v_1, \dots, v_n) = 0$
⇒ e corect dacă $f \oplus f_{opt}$ NU poate fi adevărată
- ▶ în verificarea de software (model checking), testare, depanare
- ▶ în biologie (determinări genetice), etc.

De ce e importantă?

Teoretic:

E prima problemă demonstrată a fi *NP-completă*.
(probleme care se crede că nu au soluții polinomiale)

O problemă e *NP-completă* dacă
o soluție poate fi *verificată* în timp polinomial (e în *NP*)
(a *verifica* o soluție e mult mai ușor decât a o găsi!)
dacă se *rezolvă* polinomial, atunci și orice altă problemă din NP.

Cum demonstrăm că o problemă e NP-completă (grea) ?
reducem o problemă cunoscută la problema studiată
⇒ dacă s-ar putea rezolva polinomial problema nouă,
atunci s-ar putea rezolva și problema cunoscută

Aplicație: Planificarea

= un termen general pentru probleme de luare de decizie

Exemple:

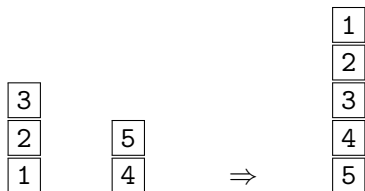
deplasările unor roboți inteligenți

comportamentul sistemelor autonome (sonde spațiale)

rezolvarea de probleme (de tip puzzle, jocuri, etc.)

În general: într-un sistem descris prin *stări* și *acțiuni* (tranziții), cum găsim o cale de la o *stare inițială* la o *stare țintă* (finală) ?

Exemplu: lumea blocurilor

Acțiuni: mutarea unui bloc liber pe alt bloc.

Ce acțiuni trebuie efectuate ? Care e numărul minim de acțiuni ?

! *Stările* și *tranzițiile* sistemului se pot reprezenta ca *formule logice*

Reprezentarea unei stări

Putem folosi *propoziții* (variabile boolene):

2

1

3

$p_{2on1} \wedge p_{1on0} \wedge p_{3on0}$ (2 e pe 1; 1 și 3 pe masa)

Avem nevoie de: $n \cdot (n - 1)$ propoziții pentru perechi de n obiecte, plus n propoziții care exprimă dacă un obiect e pe masă (nr. 0)

scriem și propozițiile neadevărate (din totalul de n^2 propoziții)

$\neg p_{1on2} \wedge \neg p_{1on3} \wedge \neg p_{2on0} \wedge \neg p_{2on3} \wedge \neg p_{3on1} \wedge \neg p_{3on2}$

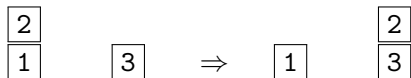
Sau: reprezentăm *pe ce* se află fiecare piesă:

$base_1 = 0 \wedge base_2 = 1 \wedge base_3 = 0$

întregi, codificați în binar \Rightarrow total $n \log n$ biți (propoziții)

Codificarea mai compactă nu duce neapărat la rezolvare eficientă.

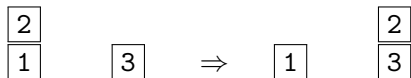
Reprezentarea unei tranziții

Efectul mutării: p'_{2on3} (notăm cu ' starea următoare)

Constrângeri de execuție (starea anterioară):

Reprezentarea unei tranziții

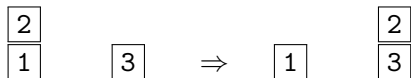

Efectul mutării: p'_{2on3} (notăm cu ' starea următoare)

Constrângeri de execuție (starea anterioară):

$\neg p_{1on2} \wedge \neg p_{3on2}$ (piesa mutată e liberă)

Reprezentarea unei tranziții

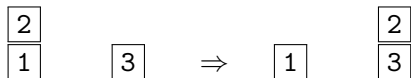
Efectul mutării: p'_{2on3} (notăm cu ' starea următoare)

Constrângeri de execuție (starea anterioară):

$\neg p_{1on2} \wedge \neg p_{3on2}$ (piesa mutată e liberă)

$\neg p_{1on3} \wedge \neg p_{2on3}$ (piesa țintă e liberă)

Reprezentarea unei tranziții

Efectul mutării: p'_{2on3} (notăm cu ' starea următoare)

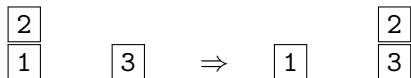
Constrângeri de execuție (starea anterioară):

$\neg p_{1on2} \wedge \neg p_{3on2}$ (piesa mutată e liberă)

$\neg p_{1on3} \wedge \neg p_{2on3}$ (piesa țintă e liberă)

Implicit: $\neg p'_{2on0} \wedge \neg p'_{2on1}$ (2 nu va fi pe altceva)

Reprezentarea unei tranziții

Efectul mutării: p'_{2on3} (notăm cu ' starea următoare)

Constrângeri de execuție (starea anterioară):

$\neg p_{1on2} \wedge \neg p_{3on2}$ (piesa mutată e liberă)

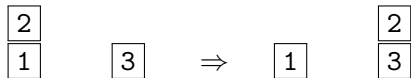
$\neg p_{1on3} \wedge \neg p_{2on3}$ (piesa țintă e liberă)

Implicit: $\neg p'_{2on0} \wedge \neg p'_{2on1}$ (2 nu va fi pe altceva)

$\wedge \neg p'_{1on2} \wedge \neg p'_{3on2}$ (nu va fi altceva pe 2)

$\wedge \neg p'_{1on3}$ (nu va fi altceva pe 3)

Reprezentarea unei tranziții

Efectul mutării: p'_{2on3} (notăm cu ' starea următoare)

Constrângeri de execuție (starea anterioară):

$\neg p_{1on2} \wedge \neg p_{3on2}$ (piesa mutată e liberă)

$\neg p_{1on3} \wedge \neg p_{2on3}$ (piesa țintă e liberă)

Implicit: $\neg p'_{2on0} \wedge \neg p'_{2on1}$ (2 nu va fi pe altceva)

$\wedge \neg p'_{1on2} \wedge \neg p'_{3on2}$ (nu va fi altceva pe 2)

$\wedge \neg p'_{1on3}$ (nu va fi altceva pe 3)

Valorile rămân la fel pentru perechile neimplicate:

$p'_{1on0} = p_{1on0} \wedge p'_{3on0} = p_{3on0} \wedge p'_{3on1} = p_{3on1}$

Conjunția relațiilor descrie mutarea lui 2 pe 3, în toate cazurile

Funcții și relații

O *funcție* $F : A \rightarrow B$ de pe mulțimea A la mulțimea B asociază fiecărui element din A un *unic* element din B .

O *relație* R între mulțimile A și B e o submulțime a produsului cartezian $A \times B$: $R \subseteq A \times B$
adică o mulțime de perechi (a_i, b_j)

Un element $a \in A$ poate fi în relație cu 0, 1, > 1 elemente din B .

O *relație* e mai generală decât o funcție.

Dacă un sistem poate trece dintr-o stare în mai multe stări, folosim o *relație* ca să-i descriem tranzițiile.

Reprezentarea sistemului

Spațiul (mulțimea) *stărilor* S :

dat de propozițiile boolene $p_{i \text{ on } j}$, $1 \leq i \leq n, 0 \leq j \leq n, i \neq j$

Relația de tranziție:

se poate executa *oricare* (SAU) din tranzițiile posibile într-o stare:

$p'_{1 \text{ on } 0}$ (mută 1 pe masă) \wedge *constrângeri mutare 1 pe 0*

$\vee p'_{1 \text{ on } 2}$ (mută 1 pe 2) \wedge *constrângeri mutare 1 pe 2*

$\vee \dots$ (total 3×3 mutări potențiale)

$\vee p'_{3 \text{ on } 2}$ (mută 3 pe 2) \wedge *constrângeri mutare 3 pe 2*

Notăm cu $\bar{v} = \langle p_1, p_2, \dots, p_N \rangle$ vectorul de stare

Relația de tranziție e o formulă $R(\bar{v}, \bar{v}')$

între starea curentă și starea următoare

! *Stările* și *tranzițiile* sistemului se reprezintă ca *formule logice*

Găsirea unui plan

Fie $S_0(\bar{v})$ și $S_f(\bar{v})$ formulele ce exprimă stările inițiale și finale
Atingerea lui S_f din S_0 în *1 mutare* = e realizabilă formula

$$S_0(\bar{v}_0) \wedge R(\bar{v}_0, \bar{v}_1) \wedge S_f(\bar{v}_1)$$

(\bar{v}_0 e o stare inițială și \bar{v}_1 o stare finală și e o tranziție între ele)

Atingerea lui S_f din S_0 în *k mutări* = e realizabilă formula

$$S_0(\bar{v}_0) \wedge R(\bar{v}_0, \bar{v}_1) \wedge \dots \wedge R(\bar{v}_{k-1}, \bar{v}_k) \wedge S_f(\bar{v}_k)$$

⇒ Găsim un plan de lungime minimă căutând succesiv soluții
pentru formule tot mai complexe: $2 \cdot N, \dots, (k + 1) \cdot N$ propoziții

Există și alți algoritmi dedicați planificării.

Aici am redus problema la o exprimare *simplă*, fundamentală:
rezolvarea unei formule boolene

Cum stabilim dacă o formulă e realizabilă ?

Observații și reguli simple:

R1) Un literal *singur într-o clauză* are o singură valoare fezabilă:

în	$a \wedge (\neg a \vee b \vee c) \wedge (\neg a \vee \neg b \vee \neg c)$	a trebuie să fie 1
în	$(a \vee b) \wedge \neg b \wedge (\neg a \vee \neg b \vee c)$	b trebuie să fie 0

Cum stabilim dacă o formulă e realizabilă ?

Observații și reguli simple:

R1) Un literal *singur într-o clauză* are o singură valoare fezabilă:

în $a \wedge (\neg a \vee b \vee c) \wedge (\neg a \vee \neg b \vee \neg c)$ a trebuie să fie 1

în $(a \vee b) \wedge \neg b \wedge (\neg a \vee \neg b \vee c)$ b trebuie să fie 0

R2a) Dacă un literal e 1, *pot fi șterse clauzele* în care apare

R2b) Dacă un literal e 0, *el poate fi șters* din clauzele în care apare

Exemplele de mai sus se simplifică:

$a \wedge (\neg a \vee b \vee c) \wedge (\neg a \vee \neg b \vee \neg c) \xrightarrow{a=1} (b \vee c) \wedge (\neg b \vee \neg c)$

$(a \vee b) \wedge \neg b \wedge (\neg a \vee \neg b \vee c) \xrightarrow{b=0} a$

(și de aici $a = 1$, deci formula e realizabilă)

Cum stabilim dacă o formulă e realizabilă ?

R3) Dacă *nu mai sunt clauze*, am terminat (și avem o atribuire)

Dacă se ajunge la o *clauză vidă*, formula *nu e realizabilă*

$$a \wedge (\neg a \vee b) \wedge (\neg b \vee c) \wedge (\neg a \vee \neg b \vee \neg c)$$

$$\xrightarrow{a=1} b \wedge (\neg b \vee c) \wedge (\neg b \vee \neg c)$$

$$\xrightarrow{b=1} c \wedge \neg c \quad \xrightarrow{c=1} \emptyset \quad (\neg c \text{ devine clauza vidă} \Rightarrow \text{nerealizabilă})$$

Dacă *nu mai putem face reduceri* după aceste reguli ?

$$a \wedge (\neg a \vee b \vee c) \wedge (\neg b \vee \neg c) \quad \xrightarrow{a=1} (b \vee c) \wedge (\neg b \vee \neg c) \quad ??$$

R4) Alegem o variabilă și încercăm (*despărțim pe cazuri*)

- ▶ cu valoarea 1
- ▶ cu valoarea 0

O soluție pentru oricare caz e bună (nu căutăm o soluție anume).

Dacă nici un caz nu are soluție, formula nu e realizabilă.

Un algoritm de rezolvare

Problema are ca date:

- ▶ lista clauzelor (formula)
- ▶ mulțimea variabilelor deja atribuite (inițial vidă)

Regulile 1 și 2 ne *reduc problema la una mai simplă*

(mai puține necunoscute sau clauze mai puține și/sau mai simple)

Regula 3 spune când ne oprim (avem răspunsul).

Regula 4 reduce problema la rezolvarea a *două probleme mai simple* (cu o necunoscută mai puțin)

Reducerea problemei la *aceeași problemă cu date mai simple*

(una sau mai multe instanțe) înseamnă că problema e *recursivă*.

Obligatoriu: trebuie să avem și o *condiție de oprire*

Algoritmul Davis-Putnam-Logemann-Loveland

```
function solve(env: lit set, org-clauses: lit list list)
  clauses = simplify-ones(env, org-clauses)
  if clauses is empty list then
    return true;
  if clauses has empty clause then
    return false;
  if clauses contains single literal a then
    solve (env with a=true, clauses)
  else if clauses contains literal with one polarity then
    {optional}
    solve (env with lit=assigned, clauses)
  else
    return solve (env with a=false, clauses)
           or solve (env with a=true, clauses);
```

Cu optimizări poate rezolva formule cu $10^4 - 10^5$ variabile

Implementare: lucrul cu liste și mulțimi

Structuri de date:

- ▶ *lista* clauzelor (listă de liste de literale)
- ▶ *mulțimea* literalelor atribuite cu 1

Prelucrări:

Implementare: lucrul cu liste și mulțimi

Structuri de date:

- ▶ *lista* clauzelor (listă de liste de literale)
- ▶ *mulțimea* literalelor atribuite cu 1

Prelucrări:

- ▶ *căutarea* unui literal în mulțimea celor atribuite

Implementare: lucrul cu liste și mulțimi

Structuri de date:

- ▶ *lista* clauzelor (listă de liste de literale)
- ▶ *mulțimea* literalelor atribuite cu 1

Prelucrări:

- ▶ *căutarea* unui literal în mulțimea celor atribuite
- ▶ *adăugarea* unui literal la mulțimea celor atribuite

Implementare: lucrul cu liste și mulțimi

Structuri de date:

- ▶ *lista* clauzelor (listă de liste de literale)
- ▶ *mulțimea* literalelor atribuite cu 1

Prelucrări:

- ▶ *căutarea* unui literal în mulțimea celor atribuite
- ▶ *adăugarea* unui literal la mulțimea celor atribuite
- ▶ *parcurgerea* literalelor dintr-o listă (clauză)

Implementare: lucrul cu liste și mulțimi

Structuri de date:

- ▶ *lista* clauzelor (listă de liste de literale)
- ▶ *mulțimea* literalelor atribuite cu 1

Prelucrări:

- ▶ *căutarea* unui literal în mulțimea celor atribuite
- ▶ *adăugarea* unui literal la mulțimea celor atribuite
- ▶ *parcurgerea* literalelor dintr-o listă (clauză)
- ▶ *eliminarea* unui literal dintr-o listă (clauză)
- ▶ *eliminarea* unei clauze dintr-o listă (formula)

⇒ avem nevoie de tipuri de date de nivel înalt și operații cu ele

E timpul să structurăm

Vrem cod independent de reprezentarea literalelor (șiruri, întregi...)

E esențial: să putem nega un literal, și să putem crea mulțimi.

Defini *semnătura* (interfața) unui tip și un modul de implementare

```
module type LITERAL = sig
    (* interfața *)
    type t
    val compare: t -> t -> int (* necesar pt. mulțimi *)
    val neg: t -> t
end
module StrLit = struct (* instantiem tipul propriu-zis *)
    type t = Pos of string | Neg of string
    let compare = Pervasives.compare (* fct. standard *)
    let neg = function
        | Pos s -> Neg s
        | Neg s -> Pos s
end
```

(cod după Conchon et. al, SAT-MICRO)

Un modul parametrizat

Creem un modul care poate lucra cu orice literal care satisface interfața (semnătura) LITERAL definită.

⇒ putem schimba oricând reprezentarea, păstrând codul

```
module Sat(L: LITERAL) = struct

  module S = Set.Make(L)  (* tipul multime de literali *)

  exception Sat of S.t    (* transmite literalii = T *)
  exception Unsat

  (* aici definim functiile modulului *)
end
```

Revenim: filtrăm literalele adevărate

Păstrăm în clauza `cl` doar `lit.` care *nu* apar `neg` în `env` (R2b)

```
List.filter (fun lit ->
              not (S.mem (L.neg lit) env)) cl
(* S.mem e functia membru pentru tipul multime S *)
```

Funcția transformă fiecare element din `clauses` \Rightarrow o nouă listă

```
List.map (fun cl -> List.filter
           (fun lit ->
             not (S.mem (L.neg lit) env)) cl) clauses
```

Găsirea unui literal adevărat e un caz special (R2a)

\Rightarrow nu mai continuăm prelucrarea clauzei (*excepție*)

\Rightarrow clauza e ștearsă \Rightarrow nu putem folosi `map`

O mapare selectivă a listelor

Înlocuim map cu o funcție care poate elimina elemente din listă:

```
(* am denumit filter_clause filtrarea definita anterior *)  
let rec filtermap = function  
  | [] -> []  
  | cl :: t -> let newcl = filter_clause cl in  
                if newcl = [] then filtermap t  
                else newcl :: filtermap t
```

Dacă newcl nu e vidă, e adăugată la lista rezultat.

Funcția face prelucrări (:) *după revenirea* din apelul recursiv

⇒ folosește stivă proporțională cu lungimea listei

Soluție: *acumularea* rezultatului ca parametru suplimentar

⇒ *recursivitate prin revenire* (tail recursion)

⇒ *transformabilă automat în ciclu*, nu consumă stiva

De la map la o funcție mai generală: fold

```
(* am denumit filter_clause prelucrarea unei clauze/liste *)
let rec filtermap result = function
  | [] -> result      (* rezultatul acumulat pana acum *)
  | cl :: t -> let newcl = filter_clause cl in
                if newcl = [] then filtermap result t
                else filtermap (newcl :: result) t
```

Funcția se apelează recursiv pe coada listei t cu un *rezultat parțial* care e o funcție de cel anterior $result$ și capul listei cl

```
let rec fold_left f res = function
  | [] -> res
  | h :: t -> fold_left f (f res h) t
```

$fold_left\ f\ r\ [x_1; \dots; x_n] = f(\dots f(f(f\ r\ x_1)\ x_2)\ x_3 \dots) x_n$

Funcția e predefinită: `List.fold_left`

Exemple cu `fold_left`

Suma elementelor unei liste:

```
List.fold_left (+) 0 [1; 4; 6]
```

Produsul elementelor unei liste:

```
List.fold_left (*) 1 [2; 4; 5; 7]
```

Inversarea unei liste:

```
List.fold_left (fun t h -> h :: t) [] [1; 2; 3; 4]
```

Funcțiile `filter` și `map` sunt cazuri particulare:

```
let filter f lst = List.rev (List.fold_left
  (fun r h -> if f h then h :: r else r) [] lst)
let map f lst = List.rev
  (List.fold_left (fun r h -> f h :: r) [] lst)
```


Simplificarea clauzelor

Construim lista de clauze noi aplicând `fold_left` pe `clauses` pornind de la lista vidă:

```
let simplify env =
  List.fold_left (
    fun ncls cl ->      (* ncls = lista clauze noi *)
      match List.filter
        (fun lit -> not (S.mem (L.neg lit) env)) cl with
      | [] -> raise Unsat      (* clauza vidă *)
      | [lit] -> ncls      (* șterge clauza unitate *)
      | newcl -> newcl :: ncls (* adaugă clauza modif. *)
    ) []
```

Completăm codul:

dacă `filter` găsește `lit`. în `env`, ștergem clauza (excepție, R2a)
un literal unitate `[lit]` e adăugat la `env` ca 1 (R1+R2a)

Lucrul cu excepții

`raise` *exceptie*

generează excepția numită

`try` *expresie* `with` *exceptie* \rightarrow *expresie-rezultat*

captează excepția numită și calculează un alt rezultat

Excepțiile întrerup prelucrări prin oricâte apeluri de funcție

```
try
```

```
List.fold_left (fun v el ->
```

```
  if el = 0 then raise Exit else v * el) 1 [1;2;0;3;4;5]
```

```
with Exit -> 0
```

Excepții predefinite: `Exit`, `Failure of string`

```
raise (Failure "text") se mai scrie failwith "text"
```

Excepțiile pot returna valori: definim `exception` *Nume-exc* `of` *tip*

Simplificarea clauzelor (cont.)

```
let simplify env =  
  List.fold_left (  
    fun (nenv, ncls) cl -> try  
      let ncl = List.filter  
        (fun lit ->  
          if S.mem lit nenv then raise Exit;  
          not (S.mem (L.neg lit) nenv)) cl  
      in match ncl with  
        [] -> raise Unsat  
        | [lit] -> simplify (S.add lit nenv) ncls  
        | _ -> (nenv, ncl :: ncls)  
    with Exit -> (nenv, ncls)  
  ) (env, [])
```

Noua variantă returnează o *pereche* (env, clauses) când găsește un literal simplu [lit] simplifică din nou clauzele deja parcurse, adăugând literalul la mulțimea celor adevărați

Verificarea propriu-zisă

Implementăm R4 care încearcă ambele valori pentru un literal:

```
let rec sat ones clist =
  let (ones, clist) = simplify ones clist in
  if clist = [] then raise (Sat ones) else
    let lit = List.hd (List.hd clist) and rst = List.tl clist in
    try sat (S.add lit ones) rst
    with Unsat -> sat (S.add (L.neg lit) ones) rst
```

Soluția finală:

```
let solve clist = try sat S.empty clist
                  with Sat ones -> S.elements ones

module SatS = Sat(StrLit)
open StrLit;;
SatS.solve [[Pos "a"; Pos "b"; Neg "c"]; [Neg "a"; Pos "c"];
           [Pos "a"; Neg "b"]];;
- : SatS.S.elm list = [Pos "a"; Pos "c"]
```